

Pelle Voigt (SF):

Jeg er lidt ked af, at en meget afdæmpet boligminister i sit indlæg nærmest tog udgangspunkt i, at der nok ikke ville komme arbejdspladser ud af det her, og sagde, at det var på grund af min tale her. Det synes jeg at vi skal diskutere, når kendsgerningerne vælter ind over os, men jeg må sige, at jeg ikke kan påtage mig det ansvar, bare fordi jeg advarer imod et så mærkværdigt projekt som dette her.

Hvorfor lærer boligministeren ikke af sine egne fejl? Har boligministeren ikke læst sine taler her om de sidste vanvittige forslag om at lave kæmpemæssige huslejer ved omdannelse af gamle erhvervslejemål i den indre by og lave beboelse i disse områder? Vi fik lange taler om, hvordan lysene igen ville blive tændt i vinduerne og folk ville flytte ind i bykerne osv. Hvorfor forstår boligministeren ikke det enkle, at hvis man laver opretnings- og ændringsprojekter, hvor huslejerne kommer så højt op, at folk i næsten bogstavelig forstand lige så godt kunne købe sig en villa på Strandvejen, så retrækker de en villa på Strandvejen frem for at bo i et nok så oprettet gammelt hus et eller andet sted? Sådant fungerer noget, der hedder markedsmekanismen; jeg troede egentlig, at netop partiet Venstre var meget optaget af denne mekanisme.

Når alt det er sagt, hvor bliver så de svageste af i dette her – de mennesker, der havde nogle lejligheder, som de havde råd til at betale – hvis bare et par projekter af denne slags går igennem? De bliver stillet om i køen bag ved de bageste.

Boligministeren (Svend Erik Hovmand):

Jeg skal kun gøre en enkelt afsluttende bemærkning, for der er i og for sig ikke grund til at forlænge denne debat. Der er jo kun SF, der går imod dette lovforslag, og hvad der har fået SF til det, har jeg svært ved at se. Men o.k., det er der ikke noget at gøre ved; SF går altså imod.

Jeg vil bare sige, at i dette forslag er der faktisk tre parter: Der er ejeren, som løber en risiko for at kunne sikre rentabilitet og udlejning i ejendommen i den lange periode på 30 år, som er løbetiden for det lån, der skal finansiere det, der er lejeren, som får en justering af sin husleje, absolut, og endelig er der staten, som tager toppen af den huslejestigning, som måtte kom-

me, helt op til 90 pct. af huslejestigningen for de socialt dårligt stillede.

Derfor synes jeg nok, at man må sige, at alle tre parter bærer deres del af byrden for at sikre mere beskæftigelse, flere løsninger af boligso- ciale problemer og en generelt bedre bolig- standard. Det er vel også derfor, at oven i kø- bet folk fra fagbevægelsen siger: Det her er nu meget rart, det kan godt være, at det kunne ha- ve været skruet lidt anderledes sammen, men lad os dog nu komme i gang. Hvis det kan sæt- te noget fornuftigt i gang, så lad os dog. Det er altså ikke synspunkter, som SF deler; det kan jeg kun beklage.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

§§ 1-5, ændringsforslag nr. 1, § 6, således ændret, ændringsforslag nr. 2 og 3, § 7, således ændret, §§ 8-11, ændringsforslag nr. 4 om en ny affattelse af § 12, § 12 i den nye affattelse, ændringsforslag nr. 5 om en ny affattelse af § 13, § 13 i den nye affattelse og §§ 14-17 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbe- handling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

15) Anden behandling af lovforslag nr. L 295:

Forslag til lov om ændring af lov om pålignin- gen af indkomst- og formueskat til staten (lig- ningsloven). (Fradrag for udgifter til vedligehol- delse og forbedring af boliger på Bornholm).

Af skatteministeren (Thor Pedersen, fg.).

(Fremsat 12/5 92. Første behandling 13/5 92. Betænkning 12/6 92).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænk- ningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslaget, § 1, således ændret, og § 2 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

16) Anden behandling af lovforslag nr. L 288:

Forslag til lov om ændring af lov om kommunal beskæftigelsesindsats. (Oplæringsydelse).

Af arbejdsministeren (Kirkegaard).

(Fremsat 12/5 92. Første behandling 13/5 92. Betænkning 12/6 92).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

§§ 1-3

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

17) Anden behandling af lovforslag nr. L 289:

Forslag til lov om dispensation fra forskellige love i forbindelse med oprettelsen af erhvervszoner.

Af arbejdsministeren (Kirkegaard).

(Fremsat 12/5 92. Første behandling 13/5 92. Betænkning 12/6 92).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Forhandling

Ole Vagn Christensen (S):

Dette forslag, som vi nu har til anden behandling, er et hidtil uset angreb på ellers ufra-
vigelige rettigheder, der er indført for at beskytte arbejdstagerne mod en urimelig behandling fra arbejdsgiversiden med hensyn til bl.a. hviletidsregler og regler for ferie.

Et af forligspartiernes argumenter for forslaget er, at der skal være tale om en aftale mellem arbejdsgiver og arbejdstager, men da erhvervszonerne netop skal oprettes i de områder, der er mest betrængte med hensyn til arbejdsløshed, må man advare mod de følger, som forslaget vil få.

Det er dog ikke sådan, at det kun er de partier, som står uden for forliget, der advarer mod disse følger. LO har tidligere påpeget over for Arbejdsmiljørådet, at der er mulighed for, at aftaler mellem de ansatte og en virksomhed også er et afgørende brud på de hidtidige bestemmelser, som er formuleret mellem vedkommende arbejdsgiverpart og arbejdstagerorganisation. Den anden part på arbejdsmarkedet, DA, har også udtalt, bl.a. til Jyllands-Posten den 2. juni 1992, at den finder, at lovforslaget er en meget dårlig idé for arbejdsmiljøet, og »... at det strider mod DA's politik at gøre et mindre godt arbejdsmiljø til konkurrenceparameter mellem virksomheder. Man skal ikke konkurrere hverken nationalt eller internationalt på forskelle i arbejdsmiljøstandarden.« Det er Socialdemokratiet helt enig i.

Det er også vigtigt for os at understrege, at reglerne om hviletidsbestemmelser, arbejds-